

148 години от освобождението на София с патриаршеска Литургия в столичния храм „Св. Неделя“

На 4 януари – Събор на седемдесетте апостоли, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия в столичния митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ и отслужи благодарствен молебен по повод Освобождението на град София на 4 януари 1878 г. от османско владичество.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, иконом Бисер Костадинов – председател на катедралния храм, храмовото духовенство, столично свещенство, както и дяконите при храма, водени от протодякон Иван Петков.

Молитвено участие в богослужението взеха десетки вярващи, дошли да споделят радостта от празника.

Непосредствено след светата Литургия бе отслужен благодарственият молебен пред иконата „Всех скорбящих радость“, съпътствала освободителната армия и донесена от ген. Гурко в храм „Св. вмчца Неделя“, след което Негово Светейшество се обърна към присъстващия народ със слово, в което отбеляза:

„Като народ, и конкретно жителите на този столичен град, сме просветени с проповедта на царството Божие още от първите векове и народът тук е засвидетелствал своето благочестие. Редица са мъчениците по време на петвековното османско робство, с което народът ни никога не се е примирявал. Онези достойни синове на светата ни Православна църква са разбирали, че Господ е допуснал това голямо изпитание поради нашите грехове. Затова, живеейки под чужда политическа власт, често подложени на произвола на поробителите, нашите предци преди всичко се стараели да пазят своята православна вяра, като са помнили превъзходството на царството Божие над всяко земно царство; разбирали, че макар и да са под чуждо политическо господство, но ако се подадат на греховете, ще отпаднат и от великата Божия милост, и от надежда да наследят Христовото царство, от живота с Христа във вечността.

Благодарим на днешния ден, че със силата на оръжието на руската армия народът ни се удостои да получи освобождение от това многовековно робство. Нашият народ е засвидетелствал, че е готов за тази свобода, готов да положи живота си за нея. При освобождението на София самият ген. Йосиф Гурко свидетелства, че ако не са били онези тихи и силни мъже, които им дали хляб, топла храна, които им казали да разпрегнат конете и впрегнали своите волове, за да могат да прекарат оръдията през пъртината, извършвайки неимоверен подвиг да преминат Балкана при тежки зимни условия, едва ли са щели да преодолеят този път. Народът ни постоянно е подпомагал с каквото може освободителната руска армия. На днешния ден тук, на площада, при този катедрален храм през 1878 г. (23 декември 1877 г. стар стил), са посрещнати руските войски и е отслужен благодарствен молебен за великата Божия милост чрез тяхната саможертва. Те воюваха, за да освободят своя братски български народ, стенещ под вековно робство. Тяхната саможертва бе продиктувана от родството между двата народа – заради просветата в Евангелието и славянската писменост и преведените свещени богослужебни книги при кръщението на руския народ, които те бяха получили от страна на българския народ и неговите архиереи, свещеници, труженици на духовността.

Вечна е нашата признателност и благодарност към освободителната руска армия. На всяка една света Литургия ние поменаваме блаженопочиналия цар-освободител Александър Николаевич и всички български, руски, румънски, сръбски и други воители – всички, които са положили живота си и са воювали и са доживели да видят свободата, победата и са взели участие в радостта на нашия народ от освобождението – за всички тях се молим Бог да ги упокои в селенията на праведните, а нас да подкрепи да проявяваме на дело нашата признателност, като се молим в днешните предизвикателства на времето – да даде Бог помирение в сърцата при това голямо изпитание, войната между Русия и Украйна; да даде начин за мирно разрешение и прекратяване на този конфликт, да даде помирение между тези два братски народа, които тогава като един са воювали за нашата свобода.

Ние сме длъжни да се молим и да противостоим на омразата, на лицемерието, на враждата – все дяволски козни, които се стараят да разединят, да скарат, да доведат хората дори до кръвопролитие. Бог е силен, нашата молитва има значение, има значение молитвата на всеки един човек, която излиза от благодарно сърце. Когато при Руско-турската освободителна война тези хора са давали живота си за нас, проливали са

кръвта си за освобождението на България, как днес ние с усърдие да не се помолим за тях, Бог да им помогне в изпитанието, да се преборят с всяка омраза и вражда и като братя да разрешат проблемите и конфликтите си?

Нека усърдно да се молим Господ да изпрати Своята благодат, да даде помирение, да даде начин на мирно разрешение на този конфликт, да отстрани всички пречки и дяволски злоухищрения, които не желаят мира между тези два народа, отново да се възцари братската обич, за да можем и на този, и на други празници, които свързват нашите народи, от сърце да се радваме, а не да бъдем разединени.

Бог да пази нашия народ и всички народи по земята, да обръща умовете и сърцата ни към светлината, която изгря при Богоявлението. Господ дойде, за да ни просвети, да ни научи кои сме, да ни научи Кой е Той и как да живеем с Него. Само когато се помирим с Бога, ще настъпи мир и в сърцата ни, и помежду ни, и между народите по земята“.

След богослужението патриарх Даниил, заедно със съпровождащото го духовенство, църковни служители и миряни традиционно поднесоха цветя на паметниците на ген. Гурко, на цар Освободител и на Българския опълченец.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg